Дні летять, як зграя журавлів,
Гострим кутом дивляться вперед…
Бур’янами п’ють вуста землі
Запашних дощів прозорий мед.

Літо-молодиця із серпом
З жнив вертає в голубу сутінь…
Рук смуглявих втомлений валом,
І стрункого стану довга тінь…

Літо-молодице молода!
У задумі на плетінь схились;
Нерухома у ставку вода
Не колише ряски сонних слів…

Слухай, літо, золоті слова,
Повня сил і щастя навкруги!..
Що тобі і як тобі співать
Мушу я від повні і снаги?

Соняшник на захід аїр втопив,
У вогняне коло свій привіт…
Хто тебе і як тебе навчив
Так сприймати журавлиний літ?

Завтра зранку – знову на жнива,
І тебе пізнають колоски…
Слухай, літо, золоті слова,
Повня сил і щастя навкруги!..